

Parkoerkennis

Ik praat niet graag uit de biecht, maar vroeg of laat komt dat er toch van. Willens nillens. Dit druist in tegen alle gen-logica in, want naar verluiden zit alles wat we zijn, kunnen, en doen, ergens geprogrammeerd in onze chromosomen, met name in onze genen. Zo bijvoorbeeld dank ik mijn (onderschatte) mannelijkheid, mijn (gedeeltelijke) kaalheid en mijn (afwezige) wellevendheid aan mijn erfelijke belasting. De enige belasting die de verschillende regeringen tot op heden nog onaangeroerd hebben gelaten. Alhoewel.

Maar : wat me nu van het hart moet, bezwaart terdege mijn gemoed.
(Ook dit is erfelijke voorbestemdheid : karamelleverzen schrijven, die rijmen en dichten zonder hun gat op te heffen. Of zoiets).
Vorig jaar hadden we een tekort aan kopmannen, nu hebben we een tekort aan gidsen. Lees er de Kroniekjes maar op na. Slechts één keer misreden vorig jaar, maar kwa kopmannen : velen uitverkoren, slechts weinigen geroepen. Anno 2006 zeggen en schrijven we : kopmannen bij de vleet, maar "*Quo Vadis*" ? Waarheen ? Geen één die 't weet. Getrek en gesleur vooraan, gestoemp en gekreun achteraan, maar na iedere bocht of bij ieder kruispunt de wanhopige kreet :
"Alwaar is 't nu ?!"
"Kent er hier iemand de weg ?"

Zou parkoerkennis dan toch belangrijk zijn, zoals (Bob) Bennie me zo vaak op het hart drukt ? Ik dacht altijd dat zoiets maar zin heeft wanneer je wil demareren (niets voor mij), of kop moet doen (niets voor mij), of gewoon blijven zitten (dat lijkt me wel iets...). Maar blijkt vorige zondag dan toch dat (be)stuurloos rondzwalpen over Vlaamse wegen niet ieders ding blijkt te zijn, en stond de hulpeloosheid bij wijlen pijnlijk in menig mans verloren gereden ogen. De behoefte aan een betrouwbare *skipper* was nooit groter..

Voorzitter, sta op. Neem het roer in handen, verdeel de taken, en behoedt uw lammeren. Want zolang de gids de rit niet met krachtige stem (be)stuurt, zal zelfs een GPS niets meer zijn dan een nutteloos stuk speelgoed.

---oooOOOooo---